

vezala Lavanttal z Celovcem. Po-sebno prijetno bi seveda bilo, ako bi ležal Velikovec na glavni progi (grebinjski dopisnik je pisal celo svetovni želesnici). Ali Velikovec se je tek-kom desetletju v želesniškem vprašanju poniznosti pričul in se zato pobrgal le zato, kar je najbolj skromno in kar se da najlaže doseči. Z ozirom na dalekosežnost grebinjskega načrta so opustili pristaši zveze Velikovec-Brückl svoj načrt, ker je bilo zdajenje celega okraja v želesniškem vprašanju potreben. V svrhu takega zdajenja se je obdržala 6. marca 1907 seja razširjenega odbora v Velikovcu, katere so se udeležili tudi zastopniki občine Ruda in Grebinj. Med prvimi je bil tudi župan g. Florijan Ellersdorfer. Pri tej seji so naglašali velikovški člani in zlasti g. Josef Nagele, da pozdravi Velikovec vsekoč zelo in s tem ne izključuje grebinjski načrt zgradbo in nasprotne zadnje kos zvezelahko enem z drugim načrtom zahteva, zlasti ker bi koristilo to tudi za ostalo deželo. Velikovški odbor seveda ne more opustiti izročenega mu dela, zlasti ker je to delo zdaj najnujnejše; Velikovec pa hoče samoumevno tudi grebinjski načrt pospeševati; odbor, ki naj bi se ustanovil v Grebinju, pa naj bi podpiral obenem velikovški načrt. G. V. Schumy je stavil v tem zmislu predlog, ki je bil sprejet; (le grebinjski zastopniki so si odbrzali to, da pridobijo soglasje na shodu svojih volilcev). Tudi g. župan Ellersdorfer je glasoval za predlog.

Iz Grebinja se je čulo potem zopet iz časopisa, da so bili župani sosednih občin sklicani na shod, in da se je ednoglasno sklenilo, delati za želesnico "Weis-Sp. Dravograd" in "Sv. Pavel-Grebinj-Frajdenberg-Celovec". Od Velikovca se ni povabilo ne mestni zastopništvi ne želesniški odbor! Kako izgleda to? Pač tako: Velikovec (glavni kraj okraja) se ne povabi vkljub izjave, da hoče sodelovati, samo da se vzdrži razširjeno mnenje, da stoji mesto v nasprotju s sosednjimi občinami in da je državnozborski kandidat g. Jos. Nagele kot meščan v Velikovcu in član odbora nasprotnik stremljenja velikega dela prebivalstva v okraju.

Da dokažemo neosnovanost te trditve, to je namen teh vrstic. G. Nagele dobil bode pričko, da pojasni svoje nazore interesentom samim.

Velikovec razume dobro pomen okoliške dežele in ni podcenil nikdar ta pomen. Tudi odbor ni zasedeval sebične cilje, temveč je imel gospodarski dobiček Velikovca in sosednjih občin v oku, ker so interesi celega okraja tesno vezani in je dobro gospodarsko stanje kmetskih občin pogoj za razvitek Velikovca. Vsled tega tudi ni odborničesar pričel, brez da bi tega občinam ne naznani, oz. jih k posvetovanju povabil. Tembolj začuden in ranjeni smo bili, da se je vršilo posvetovanje v Grebinju, brez da bi se povabilo zastopnika iz mesta Velikovec, akravno se je zlasti župana g. Ellersdorferja z takoj povabilo naprosilo.

Odbor pa ostane vkljub temu čudnemu naranjanju pri svojem sklepu z dne 6. marca in ne bode nasprotoval želesniškemu načrtu zveze od Lavantala čez Grebinj in Velikovec v Celovec, temveč bode to misel z vsemi močmi podpirali. Želesniški akcijski odbor v Velikovcu.

Krščanske "rajteng". Piše se nam: Pred par leti se je oženil v bližini Sel nad Borovljami neki naprednjak. Bil je nekaj v žahti s svojo nevesto. Zatorej je vložil prošnjo, katera se je menda poslala svetemu očetu v Rim. Prošnji se je ugodilo. Kmalu potem pošlo Selski fajmošter nevestini materi "rajteng" in tam je bilo napisano: 26 rajniš ali pa po Selsko 52 kron. Dragi Janezek, zakaj pa nisi poslal rajteng ženinu ali nevesti? Morda bi bil napravil s tem kako "falengo"! Tisti dan, ko sta šla zradi ženitve k fajmoštru, sta se tudi oglašila v birchanu pri Mažeju. Tam sta popila nekaj sladkega ali kislega vinčeka. Morda tudi kak majčken "čajček". Naj si bode tako ali tako, zgodilo se je pač, da so šli duhovi — vinski ali časki — ženinu malo v glavo in začelo se mu je malo sanjati. Sanjalo se mu je o farških rajtengah in drugih lepih stvareh. Pa kaj se je zgodilo? Birta Mažeja so tako srbele pete ali

pravzaprav jezik, po Selsko "hofla", da je to novico kar tepli telegrafiral v farov. Selski fajmošter je potem pokazal svojo farizejsko naturo. On si je mislil: Čakaj jaz ti bom pomagal. Oznanil je enkrat in spet enkrat. Potem je pa napisal prav ljubezniivo pismo, v katerem je naznani ženinu, da tretjakrat ga ne more več vreči s prižnice. Na ta način mu je skušal npraviti nekaj situosti. „Naprej ne moreš, nazaj tudi ne“. Tisti naprednjak bi se lahko bil obrnil naprej, toda to bi zopet trajalo nekaj časa, zatoraj je še enkrat šel v Sale in se je pogodil s fajmoštom, da bi stvar dokončal, kar se je tudi zgodilo po Janezovi milosti. Hvala, slava, čast in čaj našemu milemu ovčnjemu pastirju. Po poroki je Ivan Nagel — kakor se vidi po imenu, pristen Hrvat — zopet napisal drobno pisemce. In glej, sedaj ni več ljudil tako svojega bližnjega: Tukaj ni več bilo zapisano 26 rajniš, ampak samo 7. In to res ni veliko, če pomislimo, koliko truda je imel s tem, da dva človeka trikrat nese na prižnico in jih potem trikrat vrže dol. (Poroka se je vršila drugod.) Uboga sirota, toliko dela, pa samo sedem drenovih klincev. Pa haj!

Zupnik Hraba v Djekšah res še vedno nima zadosti. Poslal nam je v svoji brezmejni predrnosti še slediči nesramni popravek, ki označi posebno dobro njegov infarni znacilnost: Sklicujoč se na § 19. tisk. zak. z dne 17. dec. 1862, drž. zak. št. 6 ex 1863 zahtevam z ozirom na članek objavljen pod zaglavjem „požarna bramba in župnik iz Djekše“ v 14. štev. „Stajerca“ Vašega lista, sta sprejmete v zakonitem raku na istem mestu istimi črkami nastopni stvarni popravek: „Ni res, da je župnik Hraba nasprotoval požarni brambi; res je pa, da je za požarno brambo, ne pa za njeni pisanje in hajlanje. Ni res, da, ko se mu je reklo, da bode blagoslovil brizgalne sosedni bistrški župnik, je zakričal: „Dokler sem jaz župnik v Djeksu, ne sme bistrški župnik v moji fari niti p....“; res je, da od bistrškega g. župnika se ni govorilo; res je da teh nesramnih besedij nisem rabil, res je, da sem rekel, da brez mojega dovoljenja noben drugi duhoven v moji fari nič nima opraviti. Djekše dne 8. aprila 1907. Dragotin Hraba, župnik.

O p o m b a : Res, človek se mora silno nazzaj držati, da ne pove temu nadutemu popu, kar mu gre. Res je seveda vse, kar smo pisali in pisali bodo še več. Kar se pa tiče pisanje in hajlanja, je to že več kot nesramnost. Kje na božjem svetu se več pisanje kakor v farovih? Kje se nganja več gredobij kakor v sobah politkujočih farjev? Vse kar je prav, — ali med prvaškimi duhovniki je toliko pijancev, da je strah in groza! In zato je nesramno od Hrabe, da očita požarnikom pisanje! Kar se pa tiče pesede „p....“, jo je Hraba res rabil. Sramujte se, župnik in skrite se v zadnji kot. Prihodnjič pa prinesemo še vse druge novice o vaši maziljeni osebi!

Gospodarske.

Ali se šibi trta, če se joče? — Vsekakor! Vsaka izguba soka je obenem za trto izguba moči. Trte, ki so se kesno obrezale in so izgubile mnogo soka, ostanejo čestokrat celo poletje blede. Zato se priporoča, da obrezujemo trte pred zimo ali rano spomladji, da se rana še pred aprilom zasuši. Majhna izguba trtnega soka seveda ne vpliva tako hudo.

Ali je zasaditi trto navpično ali poševno? — Čim bolj navpično zasadimo trto, boljše je, to pa zaradi tega, da pridejo korenine na spodnjem koncu bolj globoko, potem pa tudi zato, da ne poganja na trtnem čoku toliko vrhnih ali rosnih korenin. Poševno zasejanje trto lahko tudi pokvarimo ko vinograd obdelujemo.

Proti grintavosti jabolk in hruske. — Grintavost provzroča neka gliva, ki se imenuje znaustveno *fuscladium dendriticum*. To bolezni opazujemo lahko na listju in na sadju. Na poslednjem se počažejo okroglasti, rujavi olični izrastki. Osobito na jabolkah se dobijo taki izrastki pogostoma. Dostikrat se zaraste tudi več peg v eno samo. Tako sadje je navado grdo in zato se ne prodaja dobro. Najbolj napada ta gliva sadje v vlažnih krajih. Včasih vniči ta bolezni ves pridelek. Proti temu sadnemu škodljivcu se priporoča drevje škopiti in mazati z raztopino

modre galice in vapna, kakoršno se rabi perenospori na trtah. Škopiti je dvakrat, je sprič, ko začne dreve poganjati, toraj preden v drugič pa po četru. Za škopljene se lahko navadna škopilnica, še boljša pa je kakoršno ima v zalogi Gor. kmet društvo nese tudi 14 metrov na risoko in stane. Ta škopilnica se rabi tudi za škopljene. Tudi žepljanje zadnega dreva pomaga neki grintavosti. Žeplati je seveda spomladji ob vremenu.

Kedar vežemo trto, vpogniti je razgoj kjer hočemo, da nam požene krepko mleko. Pozdi na vognjenem mestu zastaja namreč trta in zato se nakopiči v one oči, ki se nabreduje v pogognjenem mestom. Čim bolj vpogniti proti zemlji, vedno manjšo moč bodo dočeli, sprednje mladice, nasprotno bodo najboljši, dne rastla vrhnja mladice na oni rozgi, ki jih žemo navpično. Kdor hoče imeti toraj mladje na zadnjem delu mladice (poleg tega naj vpogiba rožje proti zemlji, kdor hoče spredaj močno mladico (n pr. oni, ki hočejo mlade trte na latnik), ta naj privezuje rožje na

Zatirajte listne usi po sadnjem drevu ko se pokažejo. V ta namen se najbolj približa tobacični izvleček, ki se stanjša s 50 krati vode. Tobacični izvleček se dobiva v zalogah po nizki ceni.

Napravite si v vinogradu jamo za vodo V mnoge vinograde moramo voziti vodo za pljenje cele ure daleč. In vendar bi se da majhni trugom nabrat v vinogradu samem trebno vodo. V nekaterih vrstah zemlje, kjer je sovdan, opoka in ilovica ni treba nam drugega, kakor izkopati na primernem bodisi blizu poti ali ob kakem jarku primerno in vode bo tu vedno dovolj. Tam, ne drži zemlja vode, treba bo seveda jame zidati z ilico ali pa cementirati. Take jame si morali napraviti po vinogradih osobito posestniki, ki nimajo vozne živine. S tem mnogo na dobičku. Kdor nima toraj še jame v vinogradu, naj si jo napravi sedaj.

Cepljene sadnega drevja se pričenja ter se nadaljuje, dokler drevje, kakoršno se haja v drevesnicah je najboljši način cepanja v sklad, s tem, da se prereče cepic in poševno. Prereza naj bo približno 2 do 3 tako dolga, kakor je cepic debel. Seveda rata biti pri tem načinu cepljena podlagi cepic ednake debelosti. Če je podlaga bolj bela, cepiti je v razklad ali v naklad. V naklad se podlaga razkolje preko sredine a se zarezje v dobi zagozde ter vtakne takoj poklinjo, da se lubad na podlagi in lubad cepic spojita. Zarezti na cepicu morate biti volj dolgi, da ne nastane ob razpoki prostor, vsled česar bi se cepic posušil. Cepljenu v naklad odreže se na podlagi takoj lubada in lesu, da bo zamogel cepic rano popolnoma pokriti. Cepic je prerezati, kakor pri cepljenu v sklad. Da bo na početku bolj trdno stal, je dobro, če se napravi gornjem koncu prerez majhno zarezo, ob tem se nasloni Cepic vrhu prerezane podlage se privzeže h podlagi z vrbo ali še bolj ličjem. Za obvezno rabi se pri nas navadno ali cunje. Če je spomlad vlažna, je tako ob dobra, v suhi spomladji pa se mah posušati se cepic ne prime. Boljše je, če rabivo na temen cepilni vosek ali cepilno smolo.

Katero umetno gnojilo je sedaj deti — V tem času je potrositi po gradu superfosfat (na njivo zemlje okoli na oral od 2—3 q) in kalijevo sol (na okoli 50 kg, na oral okoli 80 kg). Troskakor bi sejal žito. Ta gnojila je potem kopati ali podorati. Ko bodo začele trte prernati, potrositi je še soliter (okoli 30 kg njivo ali 50 kg na oral). Soliter se postavi kar na vrhu ali pa se podpleje.

Brzjav.

Iz Rogaške Slatine. Danes vse pri „pošti“ zbrani volilci okrajev Rogaške in Smarje sklenili so enoglasno, postaviti viničnega kmeta Andreja Drobena, sestnika v Kačjem dolu kot kandidata v državni zbor. To pa iz tega vzroka, ker jim na

